U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobkyně: **L. D.**, zastoupena JUDr. Petrem Adámkem, advokátem se sídlem Sudoměřská 1636/35, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2011, č. j. OAM-867/VL-19-PA03-R2-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2012, č. j. 2 Az 16/2011 - 29,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Kasační stížností žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla v záhlaví označený pravomocný rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 8. 9. 2011, č. j. OAM-867/VL-19-PA03-R2-2008; tímto rozhodnutím nebyla stěžovatelce udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

V návaznosti na podanou kasační stížnost, která byla blanketní bez jakéhokoli odůvodnění, byla stěžovatelka, jakož i její zástupce JUDr. Petr Adámek, usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2012, č. j. 9 Azs 5/2012 – 7, vyzvána k doplnění důvodů, pro které napadá v záhlaví označený rozsudek městského soudu, včetně uvedení toho, co navrhuje (petitu), a to ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení; jeho součástí bylo rovněž poučení, že jestliže ve stanovené době nebude výzvě vyhověno, tj. nebudou-li odstraněny vytýkané vady kasační stížnosti, a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta podle § 37 odst. 5 ve spojení s §

120 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.“).

Citované usnesení Nejvyššího správního soudu bylo dne 28. 2. 2012 doručeno stěžovatelce i jejímu zástupci a poslední den měsíční lhůty tak připadl na den 28. 3. 2012, neboť lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, kterým se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Požadované odůvodnění kasační stížnosti, včetně návrhu na zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení, však bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno teprve dne 2. 4. 2012, přičemž k poštovní přepravě bylo podáno dne 29. 3. 2012.

To znamená, že výzvě k doplnění náležitostí kasační stížnosti nebylo v jednoměsíční lhůtě stanovené podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyhověno. Podle judikatury Ústavního soudu přitom platí, že „*... pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena*“; viz nález ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, publikovaný pod č. 152, sv. 42, str. 237 Sb. n. u. US. Obdobně též z nálezu ze dne 10. 7. 2008, sp. zn. III. ÚS 179/2008, dostupného z http://nalus.usoud.cz., jednoznačně plyne, že: „*...soud nemůže přihlížet k stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí jednoměsíční lhůty, ledaže by soud tuto lhůtu k včasné a důvodné žádosti stěžovatele prodloužil*“. V daném případě však k žádnému prodloužení stanovené jednoměsíční lhůty nedošlo a ani dojít nemohlo, neboť nebylo stěžovatelkou, resp. jejím zástupcem požadováno.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl s tím, že přes výzvu nebyly odstraněny její vady a nebylo možné v daném případě v řízení o kasační stížnosti pokračovat (k doplnění kasační stížnosti nelze s ohledem na jeho opožděnost přihlížet – shodně též např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009 – 28, dostupný z www.nssoud.cz).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. května 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu